SUUNTAVIIVAT

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUUNTAVIIVAT (EU) 2020/978,

annettu 25 päivänä kesäkuuta 2020,

kansallisten toimivaltaisten viranomaisten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisen harkintavallan käytöstä vähemmän merkittävien laitosten suhteen erääntyneiden luottovelvoitteiden merkittävyyden arvioinnissa käytettävän kynnysarvon osalta (EKP/2020/32)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ([1]) ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan sekä 6 artiklan 5 kohdan a ja c alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan keskuspankki (EKP) vastaa yhteisen valvontamekanismin (YVM) tehokkaasta ja johdonmukaisesta toiminnasta. Se valvoo järjestelmän toimintaa varmistaakseen korkealaatuisten valvontastandardien johdonmukaisen soveltamisen ja valvonnan tulosten yhtenäisyyden osallistuvissa jäsenvaltioissa. EKP voi antaa kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ohjeita, joiden mukaisesti niiden on hoidettava valvontatehtäviä ja tehtävä valvontapäätöksiä.

(2) EKP:n on varmistettava luottolaitosten vakavaraisuusvaatimusten yhdenmukainen soveltaminen osallistuvissa jäsenvaltioissa asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ja Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) ([2]) mukaisesti.

(3) Koska EKP on asetuksen (EU) N:o 1024/2013 nojalla toimivaltainen viranomainen valvomaan merkittäviä luottolaitoksia, se on käyttänyt sille Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([3]) 178 artiklan 2 kohdan d alakohdassa annettua harkintavaltaa antamalla Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) 2018/1845 (EKP/2018/26) ([4]), jossa määritellään kynnysarvo erääntyneiden luottovelvoitteiden merkittävyyden arvioimiseksi.

(4) Vaikka asianomaisten vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttäminen suhteessa vähemmän merkittäviin luottolaitoksiin kuuluu ensisijaisesti kansallisille toimivaltaisille viranomaisille, EKP:n yleisvalvontarooli YVM:ssä antaa sille mahdollisuuden edistää tarpeen tullen vaihtoehtojen ja harkintavallan yhdenmukaista käyttöä suhteessa sekä merkittäviin että vähemmän merkittäviin laitoksiin. Tällä varmistetaan, että a) osallistuvien jäsenvaltioiden kaikkien luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa toteutetaan johdonmukaisella ja tehokkaalla tavalla; b) rahoituspalvelujen yhteistä sääntökirjaa sovelletaan johdonmukaisesti kaikkiin osallistuvissa jäsenvaltioissa sijaitseviin luottolaitoksiin; ja c) että kaikkia luottolaitoksia valvotaan mahdollisimman laadukkaasti.

([1]) EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

([2]) Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) (EKP/2014/17) (EUVL L 141, 14.5.2014, s. 1).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

([4]) Euroopan keskuspankin asetus (EU) 2018/1845, annettu 21 päivänä marraskuuta 2018, asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisen harkintavallan käyttämisestä erääntyneen luottovelvoitteen merkittävyyden arvioimiseksi asetettavan kynnysarvon osalta (EKP/2018/26) (EUVL L 299, 26.11.2018, s. 55).

(5) Jotta voitaisiin tasapainottaa yhtäältä tarve soveltaa valvontastandardeja johdonmukaisesti merkittävien ja vähemmän merkittävien laitosten välillä ja toisaalta suhteellisuusperiaatteen soveltaminen, EKP katsoo, että vähemmän merkittäviä laitoksia valvovien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan d alakohdan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/171 ([5]) mukaista harkintavaltaa samalla tavalla kuin EKP käyttää sitä asetuksessa (EU) 2018/1845 (EKP/2018/26),

ON HYVÄKSYNYT NÄMÄ SUUNTAVIIVAT:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Näissä suuntaviivoissa täsmennetään, miten kansalliset toimivaltaiset viranomaiset käyttävät toimivaltaisille viranomaisille asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan d alakohdassa annettua harkintavaltaa vähemmän merkittävien laitosten suhteen erääntyneiden luottovelvoitteiden merkittävyyden arvioinnissa käytettävän kynnysarvon osalta riippumatta menetelmästä, jota käytetään niiden riskipainotettujen vastuuerien laskennassa. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä tätä harkintavaltaa vähemmän merkittävien laitosten suhteen täysin yhdenmukaisesti sen kanssa, miten EKP käyttää asiaa koskevaa harkintavaltaa asetuksessa (EU) 2018/1845 (EKP/2018/26).

2 artikla

Määritelmät

Näissä suuntaviivoissa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan, asetuksen (EU) N:o 1024/2013 2 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) 2 artiklan määritelmiä.

3 artikla

Erääntyneen luottovelvoitteen merkittävyyden arvioinnin kynnysarvo

1. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 2 kohdan d alakohtaa kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että vähemmän merkittävät laitokset arvioivat erääntyneen luottovelvoitteen merkittävyyttä suhteessa seuraavaan kynnysarvoon, joka koostuu kahdesta osatekijästä:

a) raja-arvo, joka vastaa kaikkien niiden erääntyneiden määrien summaa, jotka vastapuoli on velkaa luottolaitokselle, luottolaitoksen emoyritykselle tai tytäryhtiölle (jäljempänä 'erääntynyt luottovelvoite') ja joka on suuruudeltaan

   i) 100 euroa vähittäisvastuiden osalta;

   ii) 500 euroa muiden kuin vähittäisvastuiden osalta; ja

b) vastapuolen erääntyneen luottovelvoitteen määrää suhteessa kaikkiin vastuisiin, jotka sisältyvät luottolaitoksen, emoyrityksen tai jonkin sen tytäryrityksen taseeseen kyseisen vastapuolen vastuina, lukuun ottamatta oman pääoman ehtoisia vastuita, koskeva 1 prosentin enimmäisraja.

2. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että vähemmän merkittävät laitokset, jotka soveltavat asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa säädettyä maksukyvyttömyyden määritelmää vähittäisvastuisiin yksittäisen luottojärjestelyn tasolla, soveltavat 1 kohdassa säädettyä kynnysarvoa luottolaitoksen, emoyrityksen tai jonkin sen tytäryrityksen vastapuolelle myöntämän yksittäisen luottojärjestelyn tasolla.

3. Maksukyvyttömyyden katsotaan tapahtuneen, kun molemmat 1 kohdan a ja b alakohdassa vahvistetut raja-arvot ylittyvät yli 90 peräkkäisen päivän ajan.

([5]) Komission delegoitu asetus (EU) 2018/171, annettu 19 päivänä lokakuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä erääntyneen luottovelvoitteen merkittävyyden arvioimiseksi asetettavaa kynnysarvoa koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 32, 6.2.2018, s. 1).

4 artikla

Merkittävyyden arvioinnissa käytettävän kynnysarvon soveltamispäivä

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että vähemmän merkittävät laitokset ilmoittavat niille tarkan päivämäärän, jona ne alkavat soveltaa erääntyneen luottovelvoitteen merkittävyyden arvioinnissa käytettävää kynnysarvoa, ja että vähemmän merkittävät laitokset soveltavat kyseistä kynnysarvoa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020.

5 artikla

Voimaantulo ja täytäntöönpano

1. Nämä suuntaviivat tulevat voimaan päivänä, jona ne annetaan tiedoksi osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.

2. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava näitä suuntaviivoja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020.

6 artikla

Osoitus

Nämä suuntaviivat on osoitettu osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.

Tehty Frankfurt am Mainissa 25 päivänä kesäkuuta 2020.

EKP:n neuvoston puolesta
EKP:n puheenjohtaja
Christine LAGARDE